

1868 година; *Отговоръ на отговоръ* (ръкописъ въ Софийската Народна Библиотека), 1886 година и редактирали е „*Отечество*“ (гледай 1884 година). Прѣзъ 1892 год. той е издалъ нѣкаква политическа брошюра, но която неможахъ да видѣхъ.

Ето цѣлта на в. „*Отечество*“:

„Очевино е че Българскій народъ отива напредъ и бѣзо крачи въ своя напредокъ, и ся приготвлява за политическій онзи животъ, съ когото XIX вѣкъ прѣди да издѣхне обѣщава сигурно, че ще да го надари и така надаренъ да го прѣдаде на своя идущій намѣстникъ.“

„Нашътъ Бълг. народъ, има това пріимущество, че самъ е бѣль дѣцътъ на своето днешно развитіе. Нето правителството, нето высшето Духовенство, които сѫ били еднакво чужди за него, сѫ го уdobрявали и спомагали въ това. Противо гоненіята и прислѣдуваніята даже на тия двѣ враждебни нему власти, политическа и църковна, самъ Българинътъ е строилъ църквѣтъ си, училището си; самъ ги е поддържалъ; самъ ся е старалъ за образованіето на дѣтето си; самъ е работилъ за възражданіето на новата си книжнина. Никому нищо не е длѣженъ за това, освенъ самъ на себе си и на свойтъ си. Не е длѣженъ нето поне за едно просто подошреніе въ труднитѣ си усилия отъ страна на чужденеца.“

„Но ако да внимнемъ добре въ развитието на наша народъ ще да съглѣдамъ единъ недостатокъ отъ забележителна важность. Ще съглѣдамъ, че развитието на нашата журналистика не върви паралелно съ вътрешното национално нѣравствено развитието негово: Съразмѣрно съ училищата ни, които слава Богу, на сѫмѣръ вече въ Българско ги има, благодареніе на патріотизма и съзнателността на Българина; съразмѣрно съ численността на читающата публика, която нѣй можемъ да речемъ безъ всяко преувеличеніе да брои доста въ много-бройный нашъ народъ; съразмѣрно съ численността най послѣ и на всичката народна масса, малко сѫ нашите народни вѣстници и на число и на а вдругъ журналистиката е близо като една мѣрилка, по която просвѣщенитѣ хора мѣрятъ и тѣрятъ да намѣрятъ стъпена на развитието на единъ народъ. Истина, ако да земемъ времето отъ „*Цариградски вѣстникъ*“ до това на вѣнецъ заслужившата „*Македония*“ и